

13 august – 19 august

Se poate vedea invizibilul

Textul de memorat: „Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.” (Evrei 11:27)

Definiția credinței din cartea Evrei constituie întotdeauna o provocare. „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd” (Evrei 11:1). Cum putem fi siguri de ceva ce nu vedem? Totuși este exact ce ilustrează Moise în textul nostru de memorat: „A rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut” (Evrei 11:27).

Și mai greu de-atât este să conștientizăm că suntem chemați să-L vedem pe „Cel ce este nevăzut” nu doar când vremurile sunt bune, ci mai ales când totul merge rău. Din acest motiv avem nevoie de credință, de o credință ca a Domnului Hristos, care trebuie să fie modelată de adevărul despre Dumnezeu și despre Împărăția Sa. Adevărul despre bunătatea Tatălui nostru, adevărul despre puterea în numele lui Isus, despre puterea învierii și despre mila lui Dumnezeu constituie adevăruri esențiale care ne vor ajuta să rămânem tari când suntem în creuzetul încercării și am putea fi ispitiți să ne îndoim de orice.

De înțeles: Ce adevăruri despre Dumnezeu ne pot susține chiar și în cele mai grele împrejurări, cum ar fi cele de război?

Duminică, 14 august – Generozitatea Tatălui nostru

„Dacă m-ar iubi cu adevărat, Dumnezeu cu siguranță ar _____ pentru mine!” De câte ori nu s-a ivit în mintea noastră acest gând! Ne uităm la situațiile în care ne aflăm și apoi ne întrebăm dacă Dumnezeu chiar ne iubește, pentru că, dacă ne-ar iubi cu adevărat, lucrurile ar sta altfel - zicem noi.

Deseori ne îndoim de bunătatea lui Dumnezeu în principal din două motive. În primul rând, când ne dorim cu ardoare ceva ce credem că este bun, gândul că Dumnezeu ar putea dori altceva pentru noi poate părea ridicol. În al doilea rând, ne-am putea îndoii de bunătatea Lui pentru că experiența noastră se ciocnește de convingerile noastre. Dacă ceva arată bine sau sună bine sau are gust bun sau ne face să ne simțim bine, atunci trebuie să fie bun - în opinia noastră. Așa că ne înfuriem pe Dumnezeu când nu putem obține respectivul lucru.

Aici intră în joc credința. Credința intră în acțiune exact în acele momente când suntem tentați să ne îndoim de Dumnezeu și bunătatea Sa.

1. Romani 8:28-39 este un pasaj valoros care descrie bunătatea lui Dumnezeu față de noi. Ce anume din aceste versete te ajută să-ți păzești mintea de îndoielile privind bunătatea lui Dumnezeu?

Romani 8:32 exprimă un raționament important și extrem de util care ne ferește de pericolul de a ajunge copleșiți de împrejurări. „Dacă Dumnezeu nu a ezitat să pună totul în joc pentru noi, luând natura noastră și expunându-Se la ce era mai rău când L-a trimis pe Fiul, mai este ceva ce nu ar face bucurios și de bunăvoie pentru noi?” (Romani 8:32, *Message* [engl.]). Cum am putea să credem că Dumnezeu L-ar trimite pe Isus să moară pentru noi ca apoi să devină rău și zgârcit?

Aceasta înseamnă că adevărul despre generozitatea lui Dumnezeu față de noi, manifestată în moartea lui Hristos, trebuie să aibă un impact mai puternic asupra gândirii noastre decât toate îndoielile pe care focul încercărilor le-ar putea naște în noi.

Cum e posibil ca un adevăr (cel despre bunătatea lui Dumnezeu) să aibă un efect mai puternic asupra ta decât îndoilele tale? Meditează la adevărul că Dumnezeu L-a dat pe Isus să moară în locul nostru și această incredibilă generozitate continuă să se manifeste față de tine astăzi în mii de forme. Ce impact are asupra credinței tale?

Luni, 15 august – În numele lui Isus

„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face” (Ioan 14:14).

Isus nu mai avea mult de stat cu ucenicii. Acela care fusese sprijinul și încurajarea lor urma să meargă la cer, iar ei începeau să se simtă neputincioși și derutați. Dar, deși nu aveau să-L mai poată vedea fizic, Isus le-a făcut o promisiune extraordinară.

Citește **Ioan 14:1-14**. Potrivit versetelor 13 și 14, Isus promite să facă pentru noi „orice” vom cere în numele Lui. În virtutea acestui lucru, noi adăugăm aproape întotdeauna la sfârșitul rugăciunii și expresia: „În numele lui Isus, amin!”

2. Ce înseamnă rostirea acestei formule? Ce vrea să spună Isus când ne încurajează să ne rugăm așa? Ce elemente din Ioan 14:1-14 ne ajută să înțelegem ce vrea să spună Isus?

Când cererea noastră este adresată în numele lui Isus, putem fi siguri că tot angrenajul cerului se pune în mișcare în favoarea noastră. Poate că nu vedem îngerii acționând peste tot în jurul nostru, dar ei acționează - trimiși de la tronul cerului, în numele lui Isus, ca să ne împlinească cererile.

Uneori, când ne rugăm în numele lui Isus, deschidem ochii și așteptăm ca totul să fie altfel în jurul nostru - dar totul pare la fel. Deși se poate manifesta cu efecte dramatice, ca atunci când Isus a potolit furtuna, puterea lui Dumnezeu se poate manifesta și domol, neobservat, ca atunci când puterea lui Dumnezeu L-a susținut pe Isus în Ghetsimani. Dacă nu se întâmplă ceva cutremurător în mod subit, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu este la lucru pentru noi.

Recitește Ioan 14:1-14 și imaginează-ți că Isus îți vorbește direct, față în față. Ce speranță și încurajare poți extrage din aceste promisiuni? În același timp, întreabă-te: Ce lucruri din viața mea ar putea sta în calea împlinirii acestor făgăduințe în dreptul meu? Ce schimbări trebuie să fac?

Marti, 16 august – Puterea învierii

Învierea soluționează problema neputinței umane. Când ne gândim la viața, la moartea și la învierea lui Isus, adesea ne gândim cum moartea Lui ne-a îndreptățit din punct de vedere legal în raport cu Dumnezeu. Un lucru cât se poate de adevărat.

Dar învierea mai adaugă o dimensiune actului mântuirii. Învierea lui Isus este plină de însemnătate nu doar pentru că arată că într-o zi și noi vom învia. În același timp, învierea L-a plasat pe Isus la dreapta Tatălui, într-o poziție de putere și autoritate. Această putere a învierii este aceeași putere pe care Isus o pune la dispoziția noastră, astăzi.

3. În Efeseni 1:18-23, Pavel vorbește despre puterea lui Dumnezeu. Ce ne transmit aceste versete despre puterea învierii? Ce speranță și promisiuni găsești aici care ți se aplică personal?

Pavel se roagă ca efesenii să înțeleagă anumite lucruri ce pot fi înțelese corect doar cu ajutor divin, și anume: (1) că există speranță de transformare și un viitor veșnic la care Isus ne-a chemat și (2) să înțelegem puterea care s-a manifestat în favoarea noastră. Apoi, Pavel încearcă să descrie cât de uimitoare este această putere. Puterea care ne stă la dispoziție astăzi este aceeași putere care L-a ridicat pe Isus nu doar din pământ la viață, ci la sediul puterii, la dreapta Tatălui.

Dar Pavel nu se oprește aici. Învierea nu I-a dat lui Isus orice fel de putere, ci puterea de a conduce și de a le oferi copiilor Săi orice lucru posibil de care ar putea avea nevoie - pentru totdeauna.

Întocmește o listă cu domeniile din viața ta în care ai nevoie de puterea lui Isus cel înviat. Apoi roagă-te ca această putere să acționeze la modul real. În același timp, ce îmbunătățiri poți aduce, ce alegeri poți face care să-i permită acestei puteri să opereze mai liber în viața ta?

Miercuri, 17 august – Toate îngrijorările noastre

La întrebarea ironică: „De ce să te rogi când poți să te îngrijorezi?” adesea zâmbim, pentru că știm că uneori ne îngrijorăm în loc să venim la Dumnezeu și să-I predăm Lui îngrijorările noastre. Se spune că, atunci când viața noastră se încâlcește prea tare, e bine să I-o predăm lui Dumnezeu și să-L lăsăm să o descurce. Cât de mult Își dorește Dumnezeu să facă acest lucru pentru noi! Totuși, surprinzător, reușim să ne agățăm de problemele noastre până când suntem pe punctul de a ceda. Oare de ce așteptăm să ajungem într-o stare de disperare și abia apoi mergem la Domnul?

4. Citește 1 Petru 5:7. Petru citează ideea din Psalmii 55:22. Care este mesajul esențial? Vezi și Matei 6:25-33.

Versetul 7 din 1 Petru 5 este foarte simplu. Nu este niciun secret ascuns în el și înseamnă exact ce scrie. A arunca înseamnă aici exact a arunca, adică a înlătura, a da la o parte, a te debarasa de ceea ce îți provoacă durere și îngrijorare. Dar, bineînțeles, poverile noastre nu sunt aruncate așa, oriunde. Îngrijorarea noastră nu dispare în neant. Este înmănată Tatălui din cer, care promite să o rezolve. Aceasta ne spune Isus în versetele din Matei. Problema nu e că ar fi greu de făcut așa ceva, ci pare prea ușor, prea frumos ca să fie adevărat.

Neliniștea este cauzată de tot felul de lucruri: presiunea de la locul de muncă, vreo critică neașteptată, simțământul că suntem nedoriți sau neiușiți, starea de sănătate sau cea financiară, senzația că nu suntem suficient de buni pentru Dumnezeu, gândul că nu suntem iertați de El sau un război într-o țară vecină. Oricare ar fi, noi ținem strâns de problemele noastre deoarece credem că mai bine decât noi nu le poate rezolva nimeni. Dar Petru ne îndeamnă să ne revizuim acest gând. Motivul pentru care nu trebuie să ne îngrijorăm este acela că Dumnezeu are grijă. Dar are grijă Dumnezeu suficient cât să intervină când un divorț urmează să se producă sau când ne simțim complet inutili? Biblia spune că Dumnezeu are grijă prin faptul că transformă orice situație.

Ce lucruri te îngrijorează chiar acum? Oricât de legitime sau de chinuitoare ar fi acestea, e ceva prea greu pentru Domnul? Poate că problema noastră cea mai mare este că, deși credem că Dumnezeu știe totul și poate aduce rezolvare, nu credem că va rezolva problemele în modul dorit de noi. Meditează asupra acestui aspect și întreabă-te cât de valabil este în viața ta.

Joi, 18 august – Credință și când Dumnezeu nu se vede

Convingerea că nimănui nu-i pasă de ceea ce ni se întâmplă este foarte neplăcută. Dar convingerea că Dumnezeu nu știe sau nu-I pasă poate fi extrem de dureroasă.

Iudeilor exilați în Babilon nu li se părea că lui Dumnezeu Îi păsa prea mult de starea lor. Erau încă în exil, se simțeau încă abandonați de Dumnezeu din cauza păcatelor lor. Dar Isaia le adresează cuvinte de încurajare. Isaia 40 este un pasaj frumos în care profetul îi vorbește poporului despre Dumnezeul lui în termeni duios: „El Își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sânul Lui și va călăuzi blând oile care alăptează” (Isaia 40:11). Dar, după atâta timp, exilații gândeau: *Unde ești, o, Doamne? Nu vedem nicio dovadă că ești încă lângă noi sau că Îți pasă!*

5. Citește Isaia 40:27-31. Cum Îl descrie Isaia pe Dumnezeu? În ce fel această descriere are rolul de a contrazice convingerea poporului că „soarta [lui] este ascunsă dinaintea Domnului și dreptul [lui] este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului [său]” (Isaia 40:27)?

O altă comunitate de evrei care ar fi putut crede că soarta lor era ignorată de Dumnezeu se găsește în cartea Estera. Aici, cuvântul „Dumnezeu” nu este menționat nici măcar o dată. Cu toate acestea, întreaga *Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării*

istorie este o dramă desfășurată în jurul intervenției lui Dumnezeu de salvare a lor de aplicarea unei legi irevocabile ce urmărea exterminarea lor. Acest episod de istorie nu doar descrie evenimente din trecut, ci simbolizează o vreme din viitor când poporul lui Dumnezeu va fi din nou persecutat și când o lege va fi din nou introdusă ca să-l distrugă (Apocalipsa 13:15). Îți poți imagina cât de ușor ai ajunge la concluzia că, dacă va fi să existe asemenea circumstanțe cumplite, Dumnezeu Și-a abandonat categoric poporul? Dar nu trebuie să ne temem. Același Dumnezeu care i-a salvat pe aleșii Lui din cartea Estera îi va salva din nou în criza finală.

Am citit cum Isaia L-a descris pe Dumnezeu celor din robie. Tu cum L-ai descrie pe Dumnezeu oamenilor care au simțit că Dumnezeu a dispărut și i-a abandonat? Cum i-ai învăța să privească prin ochii credinței și să nu fie dependenți de ce văd în jurul lor prin ochi omenești?

Vineri, 19 august

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, capitolul 49

„Nu a spus Dumnezeu că va da Duhul Sfânt acelor care I-L cer? Și nu este acest Duh un îndrumător autentic, real, prezent? Unii par să se teamă să-L creadă pe Dumnezeu pe cuvânt, ca și când ar fi o încumetare din partea lor. Ei se roagă ca Domnul să ne învețe, dar le este totuși teamă să dea crezare Cuvântului garantat al lui Dumnezeu și să creadă că am fost învățați de El. [...] Nu ar trebui să vă îndoiiți de El nici măcar o clipă și să-L dezonoarați așa. Când căutați să cunoașteți voia Lui, partea voastră din colaborarea cu Dumnezeu este să credeți că veți fi conduși, îndrumați, binecuvântați în împlinirea voii Sale. E posibil să nu ne încredem în noi înșine ca nu cumva să interpretăm greșit învățăturile Sale, dar faceți și din acesta un subiect de rugăciune și încredeți-vă în El, continuați să vă încredeți în El în cea mai mare măsură posibilă, ca Duhul Sfânt să vă îndrume să interpretați corect planurile Lui și acțiunea providenței Sale” (Ellen G. White, *Manuscris Releases*, vol. 6, p. 225).

„Credința devine mai puternică atunci când are de luptat cu îndoielile și cu influențele împotrivoare. Experiența dobândită în aceste încercări este de mai mare valoare decât cele mai prețioase bijuterii” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 3, p. 555).

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: Iosua 19 - Judecătorii 1;

1. Ce s-a întâmplat cu vorbele bune spuse de Domnul casei lui Israel?
2. Ce lucru neobișnuit se spune despre piatra așezată în locul închinat Domnului?
3. Unde au fost îngropate oasele lui Iosif?
4. Despre cine se spune că „au dat înapoi în munte”?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 1 (până la paragraful „O pregustare a cerului”)

5. Ce să-I prezentăm lui Dumnezeu în rugăciune?